

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobkyně: **Z. R.**, narozená dne X
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. OAM-40/ZA-ZA11-ZA13-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. OAM-40/ZA-ZA11-ZA13-2025, kterým bylo o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne 9. 1. 2025 rozhodnuto tak, že se žádost podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítá jako zjevně nedůvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně ve správním řízení uvedla, že je občankou X, o mezinárodní ochranu požádala, jelikož nemá ve vlasti funkční zázemí, má tam neuhrazené pohledávky, které po ní vymáhá agresivní věřitel. V řízení uvedla, že si vzala úvěr od banky i od soukromníka na financování vlastních životních potřeb i začátek podnikání, nicméně přecenila své síly a nesplatila jej, čelila proto výhružkám od věřitele a nenašla motivaci, aby se obrátila na policejní orgán s žádostí o pomoc, jelikož této složce nedůvěřuje a považuje ji za zkorumpovanou. Namítala, že nebylo postupováno podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), jelikož se žalovaný nezaobíral pozicí X policie, případně existencí orgánu vnitřní kontroly (obdobu GIBS), která by dohlížela na zákonnost jejich postupů. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nabízí pouze obecné hodnocení úrovně dodržování lidských práv v domovském státě, bez důrazu na individuální situaci žalobkyně. Rozhodnutí nerozptyluje obavy z toho, zda policie bude postupovat objektivně a spravedlivě, nezabývá se ani tím, zda by se žalobkyně mohla v případě nečinnosti policie domáhat nápravy u jiného orgánu, ani se nezabývá případnou existencí úřadu ombudsmana. Žalobkyně podotkla, že výhružkám čelila jak v domovské zemi, tak i po přesídlení do zahraničí, nedomnívá se tedy, že by se situace po jejím návratu do vlasti uklidnila.
3. Dále namítala, že nebyly dostatečně posouzeny důvody pro udělení humanitárního azylu, které vyplývají z její nedobré životní a ekonomické situace. Bylo prokázáno, že není schopna vydělat tolik, aby dokázala pohledávku splatit. Žalovaný se nezabýval tím, zda domovský stát je schopen žalobkyni zajistit ochranu před jednáním věřitele. Pokud stát není schopen takovou ochranu zajistit, vytváří stát pronásledování její osoby. V X je jednání žalobkyně (nesplacení dluhu) trestněprávně postižitelné, i když nikdy neměla v úmyslu uvést věřitele v omyl. Původně soukromý spor tak přerůstá do konfliktu s veřejnou mocí.
4. Navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, neboť nedokládá namítaná porušení zákonných ustanovení. Důvody žádosti jsou ryze ekonomické. V ČR chce žalobkyně zůstat, aby mohla splatit svůj dluh v X. Žalobkyně v průběhu řízení neuvedla a správní orgán ani nezjistil, že by byla žalobkyně vystavena riziku pronásledování nebo vážné újmy. Stejně tak netvrdila, že by měla být ohrožena na životě ze strany soukromé osoby, které finanční prostředky dluží. Tudíž námitku ohledně toho, že se žalobkyně neobrátila na policii, považoval žalovaný za nerelevantní a zavádějící. V rámci správního řízení navíc nevyplývalo nic, co by žalobkyni bránilo v dřívějším podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ta byla podána ve snaze pozdržet správní vyhoštění, kdy do protokolu sama potvrdila, že jí v zemi původu nebezpečí nehrozí. Napadené rozhodnutí považoval za zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci, žalobní námitky nebyly způsobilé jej zpochybnit.
6. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 9. 1. 2025 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany. Při sdělení údajů dne 17. 1. 2025 uvedla, že je státní příslušnicí X, je Shodu s prvoписem potvrzuje S. T.

vdova, ve vlasti má dvě děti, zletilá dcera studuje na vysoké škole v zahraničí, syn (nar. 2009) žije ve vlasti s jejími rodiči. Žalobkyně je zdravá. Na území ČR vstoupila dne 6. 1. 2023 letecky, měla polské pracovní vízum platné od 6. 1. 2023 do 6. 1. 2024. O mezinárodní ochranu žádá, protože potřebuje vydělat peníze na splacení dluhu, který má ve vlasti, a také na léčbu pro své děti. Obává se, že pokud se vrátí domů, bude po ní chtít věřitel peníze zpět a ona nedokáže vydělat tolik peněz.

8. Při pohovoru konaném dne 17. 1. 2025 žalobkyně sdělila, že k odchodu z vlasti se rozhodla v srpnu 2022 poté, co se jí nezdařilo ve vlasti podnikání a syn potřeboval peníze na léčbu. Vyřídila si polské vízum, měla tam domluvenou práci, po příletu do ČR tam následující den i odcestovala. Nicméně se jí zaměstnání nelíbilo, po dvou měsících se vrátila do tuzemska, měla tu domluvenou práci v úklidu. Dne 7. 9. 2023 požádala o pobytové oprávnění v Polsku. V Česku s ní bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění poté, co ji v srpnu 2024 kontrolovala policie a zjistila, že její žádost byla v Polsku zamítnuta a je zde nyní nelegálně. Poradili jí, aby se buď obrátila na právníka, nebo vycestovala. Právník jí poté sdělil, že její odvolání bylo zamítnuto a zbývá pouze požádat o azyl. Ve vlasti chtěla šít oděvy, nakoupila si stroje a látky, půjčila si v přepočtu 15 000 amerických dolarů, a zhruba stejnou sumu od soukromého věřitele. Podnikání jí však zkrachovalo. Z těchto půjček též hradila léčbu dcery, která měla cystu a musela na operaci. V ČR si půjčila ještě 48 000 Kč na splátku bance od krajana. S věřiteli i s bankou má smlouvu, dokumenty jsou ve vlasti a doklady k poslední půjčce má v mobilu, může je doložit, k tomu jí byla stanovena lhůta 10 dnů. Dluh bance byl zajištěn otcovým autem, ostatní půjčky zajištěny nejsou. K dnešku dluží asi 26 000 USD, žalobkyně nemá, z čeho by dluh splatila, tolik peněz ve vlasti nevydělá. Hrozí, že banka otcí vezme auto a věřitel bude chtít vrátit dluh hned. Problémy se státními orgány nebo bezpečnostními složkami, či potíže z důvodu rasy, národnosti, náboženství, pohlaví či příslušnosti k sociální či politické skupině neměla. Zopakovala, že by chtěla zde zůstat, aby splatila dluhy a našetřila na synovu operaci uší, která stojí 40 000 USD. Pro případ návratu se obává, že nebude moci splatit dluhy a podporovat svoje děti. Musí též platit školné dceři. Závěrem uvedla, že řekla již vše, další okolnosti zmínit nechtěla, dokumenty na podporu jejích tvrzení doložit nechtěla. Ani později žádné dokumenty již nedodala.
9. Mezi podklady pro vydání rozhodnutí žalovaný zařadil zprávy o zemi původu. Z Informace MZV ČR – X – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí č. j. 131903-6/2024-MZV/LPTP, ze dne 17. 1. 2024, vyplývá, že situace po návratu se významně liší podle toho, jestli jde o člověka režimu „nepohodlného“, nebo o osobu, která o mezinárodní ochranu požádala čistě z ekonomických důvodů. V případě druhé kategorie nedisponuje zastoupení ČR v X informacemi, že by tyto osoby byly po návratu vystaveny zvláštním postihům, znevýhodňování či diskriminaci ze strany státních orgánů či soukromých osob.
10. Z Informace OAMP – X – Socio-ekonomická situace, Dávky sociální podpory a podpory v nezaměstnanosti, Dluhy fyzických osob a proces oddlužení, Přístup k základní lékařské péči, ze dne 13. 3. 2024, se podává, že X patří mezi ekonomiky nižšího středního příjmu. S nástupem prezidenta X se uvolňuje předchozí restriktivní hospodářská politika, obecně se přechází od plánované ekonomiky k tržní. V posledních letech se růst pohyboval v rozmezí 5-6 %, s tím se počítá i nadále. Poměrně vysoká inflace (9-12 %) se postupně snižuje. Přes určité problémy se počet osob ohrožených příjmovou chudobou snižuje. V zemi existuje celá řada sociálních programů, ať už jednorázových, nebo vyplácených opakovaně. Dále lze v X zjistit oficiální historii dlužníka. Centrální banka omezila v reakci Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

na skokový růst půjček fyzických osob dosažitelnost takových úvěrů. Pro osobu neschopnou splácet se nabízejí dvě varianty včetně varianty osobního bankrotu. První je splátkový kalendář, který schvaluje věřitel, případně o něm v zákonné lhůtě rozhodne soud. Pokud nelze stanovit splátkový kalendář, je tu možnost tzv. likvidace a splacení závazků, která musí být ukončena do devíti měsíců. Jedná se o prodej nevyňatého majetku a odvádění 50 % příjmů věřiteli po dobu šesti měsíců. Zdravotní péče je poskytována na třech úrovních (místní, regionální, národní), v zemi existují i soukromá zdravotnická zařízení. Primární a pohotovostní péče je poskytována bezplatně, v případě zranitelných osob je finančně kryta též specializovaná péče. Podle informací MZV ČR je úroveň péče dobrá a všichni X občané k ní mají přístup. Míra doplatku závisí na více faktorech, ale nejedná se v žádném případě o částky, které by si běžný občan nemohl dovolit, a to ani v případě soukromých zařízení nebo složitějších operací. V zemi existují i specializovaná zdravotnická zařízení.

11. Z Informace OAMP – X – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2024, plyne, že stát původu je podle ústavy republika, politickému životu dominuje prezident, který si udržuje kontrolu nad mocí zákonodárnou a soudní. Země je považována za autoritářský režim. Civilní úřady udržovaly kontrolu nad ozbrojenými složkami země. X je stranou základních úmluv v oblasti lidských práv a základních svobod, nicméně dosud nepřistoupil k Úmluvě o právním postavení uprchlíků z roku 1951. V zemi nelze uložit trest smrti za žádný trestný čin. X zákony poskytují svobodu vnitřního pohybu, zahraničního cestování, emigrace a repatriace. Tzv. výjezdní vízum, dříve potřebné k opuštění státu, vláda zrušila k 1. 1. 2019. Ženy a dívky již nepotřebují povolení od svého manžela k vycestování. V X neprobíhal žádný ozbrojený konflikt.
12. Seznámení s podklady se mělo konat dne 31. 1. 2025, o čemž byla žalobkyně vyrozuměna dne 30. 1. 2025. K tomuto správnímu úkonu se nedostavila, i když jí bylo předvolání doručeno.
13. V napadeném rozhodnutí ze dne 12. 2. 2025 žalovaný žádost o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Za důvod podání žádosti považoval žalovaný skutečnost, že žalobkyně má ve vlasti dluh a chtěla by v ČR zůstat, aby vydělala na jeho splacení a našetřila na operaci uší svého syna. Při posouzení žádosti vyšel ze shromážděných zpráv o zemi původu a z tvrzení žalobkyně. Z výpovědi jasně vyplynulo, že důvodem jejího odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody, opustila vlast, aby si vydělala peníze na splacení dluhu a synovu operaci. Výslovně uvedla, že neměla problémy se státními orgány, ani problémy z azylově relevantních důvodů. Pro případ návratu se obává pouze toho, že by nevydělala dost peněz, věřitel by chtěl své peníze zpět a otec by mohl přijít o zastavené auto. Ohledně strachu z nesplacení dluhů žalovaný odkázal na Informaci OAMP ze dne 13. 3. 2024, dle které v X existuje pro dlužníka neschopného splácet své dluhy možnost osobního bankrotu, dle této informace je úroveň zdravotní péče dobrá a pro občany dostupná, primární a pohotovostní péče je poskytována bezplatně, v případě zranitelných osob je finančně kryta též specializovaná péče, v případě finančního doplatku se nejedná o částky, které by si běžný občan nemohl dovolit, a to ani v případě soukromých zařízení nebo složitějších operací. Jiné důvody žalobkyně neuvedla a neuvedla ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být ve vlasti vystavena pronásledování z důvodů dle §12 zákona o azylu nebo že jí tam hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Doplnil, že dle Informace OAMP ze dne 13. 3. 2024 trest smrti není v X umožněn, rovněž lze na základě její výpovědi a shromážděných informací vyloučit, že by jí Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

hrozilo mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, či vážná újma z důvodu svévolného násilí v rámci ozbrojeného konfliktu. Dospěl k závěru, že žalobkyně podala svou žádost o mezinárodní ochranu pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedla žádné důvody svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu nebo že jí hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Podle § 16 odst. 4 se tak již nezabýval tím, zda splňuje důvody pro udělení azylu dle § 13 nebo 14 nebo doplňkové ochrany dle § 14b.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a § 32 odst. 9 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci řízení souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
16. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu *„[ž]ádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.“*
17. Podle ust. § 16 odst. 4 zákona o azylu *„[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
18. Předpokladem posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu je naplnění dvou kumulativních podmínek: že a) žadatel neuvedl žádné skutečnosti, jež by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu a současně b) žadatel uvedl výlučně ekonomické důvody. Soud shledal, že obě dané podmínky jsou v tomto případě splněny.
19. Dle odborné literatury, *„[v] odst. 1 pod písm. a) až g) jsou vymezeny taxativní důvody, kdy lze žádost zamítnout jako zjevně nedůvodnou za předpokladu, že je zároveň splněna podmínka daná úvodní částí ustanovení, tedy že žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma podle § 12 a § 14a.“* (CHMELÍČKOVÁ, N. a VOTOČKOVÁ, V. Zákon o azylu. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2024. ISBN 978-80-7552-479-9.) Má-li být žádost zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, je tedy třeba, aby byly tvrzeny pouze důvody ekonomické a žádné jiné. Naopak uvedení jiné pohnutky pro podání žádosti má mít za následek její plné meritorní posouzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

20. Podle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu nelze samotné ekonomické důvody žádosti o mezinárodní ochranu považovat za hrozbu pronásledování či vážné újmy ve smyslu § 12, resp. § 14a zákona o azylu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003-64, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, nebo ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54 či usnesení NSS ze dne 27. 8. 2008, č. j. 5 Azs 60/2008-69).
21. Žalobkyně ve správním řízení k odůvodnění své žádosti uvedla, že do Evropské unie i do ČR přijela výhradně za prací, žalobkyně si chtěla vydělat peníze, aby mohla splatit svůj dluh v zemi původu, dále potřebovala peníze na operaci uší svého syna a na školné na vysoké škole pro svou zletilou dceru. Výslovně uvedla, že neměla problémy se státními orgány nebo bezpečnostními složkami, ani potíže z důvodu rasy, národnosti, náboženství, pohlaví či příslušnosti k sociální či politické skupině. Pro případ návratu se obávala pouze toho, že by její výdělek v zemi původu byl nižší, musela by splatit dluh věřiteli a její otec by mohl přijít o automobil, který dal do zástavy bance. Soud konstatuje, že tím byla naplněna druhá část podmínek použití § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, protože žalobkyně uvedla výhradně potíže finančního charakteru. Je zřejmé, že její motivace k podání žádosti byla čistě ekonomická.
22. Zároveň soud shledal, že žalobkyně ani neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
23. Pokud jde o důvody ve smyslu § 12 zákona o azylu, žalobkyně výslovně uvedla, že kromě ekonomických ve státě původu jiným problémům nečelila, neměla v minulosti ve vlasti potíže se státními orgány, policií či soudy, neměla problémy z důvodu národnosti, náboženství, pohlaví nebo pro zastávání politických názorů, nemá politické přesvědčení ani se politicky neangažuje. Z toho je patrné, že neuvedla, ani se nemohlo jednat, o důvody žádosti ve smyslu § 12 zákona o azylu, neboť neuvedla nic, co by mohlo indikovat, že je pronásledována za uplatňování politických práv a svobod, ani odůvodněnou obavu z prospektivního pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Pokud jde o důvody dle § 14a zákona o azylu, žalobkyně neuvedla nic, co by byť jen vzdáleně mohlo indikovat důvody pro udělení doplňkové ochrany (viz § 14a odst. 2 písm. a), b) či c) zákona o azylu). Pro případ návratu se obávala pouze dosahování nižšího výdělku, toho, že by musela splatit dluh věřiteli a toho, že by její otec mohl přijít o automobil, který dal do zástavy bance. Žalovaný pak pro úplnost v této souvislosti zjistil, že v zemi původu existuje možnost oddlužení a zdravotní péče je i běžným občanům v X dostupná, a to i z hlediska finančního. Nebyly tak indikovány žádné okolnosti, které by mohly představovat hrozící vážnou újmu.
24. Pokud jde o věřitele, žalobkyně neuváděla v řízení nic o tom, že by jí vyhrožoval či že by z jeho strany hrozilo jakékoli nezákonné jednání. Soud k tomu konstatuje, že pouhý požadavek věřitele na vrácení půjčky či možnost realizace zástavy (automobilu) ze strany banky nepředstavují jakoukoli nezákonnost. Žalobkyně neuváděla nic ani o tom, že by jí pro nesplacení půjčky hrozily trestněprávní důsledky. Nebylo tudíž důvodné, aby žalovaný přistoupil k meritornímu posouzení žádosti a v této souvislosti se zabýval otázkou, zda žalobkyně má v zemi původu k dispozici možnosti ochrany proti nezákonnému jednání ze strany soukromých osob (tedy včetně činnosti policie, existence dohledového orgánu a existence úřadu ombudsmana). Dostupnost vnitrostátní ochrany tedy žalovaný posuzovat nemusel.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

25. Žalobkyně poprvé až v žalobě tvrdila, že jí věřitel vyhrožoval. K tomu však neuvedla žádné další podrobnosti, ani vysvětlení, proč tato tvrzení neuvedla již ve správním řízení. Je třeba připomenout, že podle rozsudku NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, „[p]ovinnost určenou čl. 46 odst. 3 (...) nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vyličení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“ Je patrné, že se nejedná o skutečnost, která by žalobkyni nebyla známa již v průběhu správního řízení, a tedy soud nemohl k takové nově tvrzené skutečnosti přihlížet. Pouze nad rámec soud uvádí, že jde o tvrzení, které je zcela nekonkretizované, žalobkyně neuvádí nic o tom, od koho, kdy a v jaké podobě měla tyto výhrůžky obdržet. Rovněž je třeba uvést, že dle konstantní judikatury je v zemi původu žalobkyně dostupná vnitrostátní ochrana před pronásledováním či vážnou újmou ze strany soukromých osob, k tomu např. viz rozsudky zdejšího soudu ze dne 22. 4. 2025, č.j. 4 Az 30/2024-26, ze dne 23. 12. 2024, č.j. 4 Az 15/2024-23 nebo ze dne 16. 6. 2025, č. j. 4 Az 2/2025-21, či usnesení NSS ze dne 20. 2. 2025 č.j. 7 Azs 334/2024-21.
26. Žalovaný tak nepochybil, pokud dovodil, že žalobkyně neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu nebo že jí hrozí vážná újma podle ustanovení § 14a zákona o azylu, přičemž uvedla pouze ekonomické důvody.
27. K námitkám týkajícím se humanitárního azylu je třeba uvést, že v případě zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné se podle § 16 odst. 4 věty první zákona o azylu neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Žalovaný tedy neměl vůbec povinnost zabývat se možnostmi udělení humanitárního azylu a v tomto směru nijak nepochybil. Ze stejných důvodů se touto otázkou nemůže zabývat ani soud.
28. Pro úplnost lze pouze uvést, že žalobkyně ve správním řízení netvrdila, že by její ekonomické poměry byly extrémní či mimořádně nepříznivé. Žalovaný pak ze zpráv o zemi původu zjistil, že v zemi původu je fyzickým osobám dostupná možnost oddlužení, z hlediska zdravotnictví primární a pohotovostní péče je poskytována bezplatně, v případě zranitelných osob je finančně kryta též specializovaná péče, míra doplatku závisí na více faktorech, ale nejedná se v žádném případě o částky, které by si běžný občan nemohl dovolit, a to ani v případě soukromých zařízení nebo složitějších operací. Obecný stav hospodářství v domovské zemi není nijak zvlášť tíživý. Ani v tomto směru tedy nelze o žádné výjimečné situaci hovořit.
29. Soud uzavírá, že žalobkyně v průběhu správního řízení uváděla pouze ekonomické motivy a nesdělila žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jejím případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany dle § 12 či § 14a zákona o azylu. Žalovaný tak postupoval správně, když žádost žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
30. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. září 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.